

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2010/2273(INI)

31.5.2011

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie promowania mobilności pracowników w Unii Europejskiej
(2010/2273(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Andrea Češková

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy miał negatywny wpływ na mobilność i najbardziej dotknął pracowników czasowych i zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, przy czym kobiety należą do jednej z kategorii pracowników, które ucierpiały najbardziej,
- B. mając na uwadze, że różnice w wynagrodzeniu w zależności od płci (kobiety w UE zarabiają średnio 17,5% mniej niż mężczyźni za wykonywanie takiej samej pracy¹), a także segregacja płciowa na rynku pracy, brak odpowiednich warunków pracy, utrzymujące się stereotypy oraz zagrożenie dyskryminacją płci to najważniejsze przeszkody dla mobilności kobiet; mając na uwadze, że rodzina i czynniki wynikające z powiązań społecznych, placówki opieki nad dziećmi, warunki mieszkaniowe i lokalne uwarunkowania środowiskowe również stanowią barierę dla kobiet w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się,
- C. mając na uwadze, że w odniesieniu do mobilności pracowników w UE widoczne są duże różnice uwarunkowane płcią (mężczyźni dużo częściej niż kobiety podają, że przemieszczają się z powodu nowej pracy lub zmiany pracy, odpowiednio w 44 i 27% przypadków²); mając na uwadze, że istnieje potrzeba lepszego monitorowania zjawiska mobilności w oparciu o dane uwzględniające kryterium płci,
  - 1. wzywa Komisję do dokonania przeglądu dyrektywy w sprawie równego wynagrodzenia dla kobiet i mężczyzn³ w Europie; wzywa z naciskiem Komisję i państwa członkowskie do opracowania (przy udziale kobiet) krajowych strategii politycznych, dzięki którym zostałby wyeliminowany problem różnic w wynagrodzeniu w zależności od płci i które będą się koncentrować na integracji kobiet na rynku pracy i promowaniu równości szans jako czynnikach sprzyjających mobilności pracowników w UE;
  - 2. apeluje do państw członkowskich o publikowanie danych dotyczących wynagrodzeń w sektorze publicznym oraz o zwiększenie przejrzystości tendencji płacowych, aby zapobiegać utrzymywaniu lub poszerzaniu różnic w wynagrodzeniu;
  - 3. wyraża ubolewanie w związku z wysokim poziomem marnotrawstwa potencjału intelektualnego kobiet, tj. niedostatecznego wykorzystywania kwalifikacji pracowników mobilnych, widocznego zwłaszcza w wysoce sfeminizowanym sektorze pielęgniarstwa i pracy w domu; apeluje w tym kontekście do państw członkowskich o właściwe wdrożenie

---

¹ Dokument roboczy służb Komisji: sprawozdanie na temat postępów w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn za 2010 r. (SEC(2011)193)

² Analiza Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) pt. „Mobilność w Europie – droga ku przyszłości” (*Mobility in Europe – the way forward*)

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23)

regulacji UE dotyczących uznawania kwalifikacji;

4. podkreśla, że kobiety wyjeżdżające za granicę w celu podjęcia pracy polegającej na opiece nad dziećmi lub osobami starszymi, np. w charakterze opiekunek do dzieci, au pair, nianie lub pielęgniarek, często są zatrudniane przez podmioty prywatne, takie jak rodziny lub członkowie rodzin, przez co w rezultacie pracują bez umowy lub nielegalnie, w związku z czym nie mają żadnych praw ani świadczeń wynikających z dostępnego dla nich zabezpieczenia społecznego, opieki zdrowotnej itp.;
5. wzywa Komisję do dopilnowania, aby państwa członkowskie wykonały dyrektywę 2004/38/WE, unikając przy tym dyskryminacji, w tym z uwagi na orientację seksualną; przypomina Komisji o wcześniejszych wezwaniach do zapewnienia swobody przemieszczania się wszystkim obywatelom UE i ich rodzinom, w tym zarówno zarejestrowanym związkom, jak i małżeństwom, bez względu na orientację seksualną;
6. wzywa państwa członkowskie do monitorowania sytuacji pracowników w sektorze opieki nad dziećmi lub osobami starszymi oraz do zapewniania wszelkich niezbędnych informacji pracującym kobietom wyjeżdżającym za granicę w celu wykonywania pracy w tym sektorze, w tym również informacji na temat dostępu do legalnej pracy i szkoleń w tym zakresie, praw socjalnych, opieki zdrowotnej itd., a także do zapewniania poradnictwa dotyczących legalnego zatrudnienia oraz ostrzegania ich przed ewentualnymi zagrożeniami na nielegalnym rynku pracy;
7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do monitorowania sytuacji agencji i organizacji oferujących pracę pracownikom z innych państw członkowskich oraz do wykrywania potencjalnych nielegalnych ofert pracy lub agencji i organizacji oferujących fikcyjne zatrudnienie;
8. w przypadku przemieszczania się pracowników z małżonkami lub partnerami i z dziećmi wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej i wielojęzycznej opieki całej rodzinie, na przykład możliwości oddania dzieci do placówki opieki nad dziećmi, do przedszkola lub szkoły, a także zapewnienia dostępu do usług medycznych oraz bezpłatnego dostępu do publicznych służb zatrudnienia w celu pomocy małżonkom lub partnerom przeprowadzającym się do innego państwa członkowskiego w znalezieniu pracy;
9. wskazuje Komisji istniejące między państwami członkowskimi różnice w zakresie dodatków rodzinnych, zwłaszcza w przypadku rodzin wielodzietnych, co w dyskryminujący sposób wpływa na egzekwowanie zasady swobodnego przemieszczania się pracowników;
10. podkreśla, że państwa członkowskie powinny poprawić sytuację dzieci opuszczonych przez rodziców i pomóc im normalnie się rozwijać oraz korzystać z edukacji i prowadzić godziwe życie społeczne;
11. podkreśla, że wydłużenie okresu likwidowania tymczasowych przeszkód dotyczących swobodnego przemieszczania się pracowników w państwach członkowskich, które przystąpiły do UE w 2007 r., będzie miało szczególnie negatywne konsekwencje dla kobiet, które znacznie odczuwają wzrost bezrobocia, jaki nastąpił po kryzysie

gospodarczym, ponieważ brak im elastyczności, którą dysponują mężczyźni; podkreśla, że w przypadku dalszego ograniczania ich prawa do swobodnego przemieszczania się będą one dodatkowo narażone na ubóstwo oraz marginalizację społeczną i wykluczenie;

12. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji stworzenia warunków dla rodzin z dziećmi, umożliwiając im korzystanie z ich prawa do mobilności, poprzez ustanowienie minimalnych wiążących celów w zakresie dostępności opieki nad dziećmi i urlopu opiekuńczego, takiego jak urlop ojcowski; wzywa państwa członkowskie do zadbania o integrację dzieci pracowników korzystających z prawa do mobilności w ich systemach oświatowych;
13. apeluje do państw członkowskich o podjęcie wszelkich starań w celu zapewnienia wzajemnego uznawania dyplomów i kwalifikacji zawodowych oraz umożliwienia łączenia okresów składek na ubezpieczenie społeczne dla celów określania uprawnień do świadczeń z zakresu zabezpieczenia społecznego i świadczeń socjalnych;
14. wzywa państwa członkowskie do stworzenia mechanizmów współpracy mającej na celu zapobieganie druzgocącym skutkom dla rodzin, a zwłaszcza dla dzieci, powodowanym przez oddzielenie ich od rodziców i odległość między nimi;
15. wzywa państwa członkowskie do udzielania wyczerpujących informacji oraz zapewniania pracownikom i ich rodzinom możliwości nawiązywania kontaktów społecznych, tak aby byli oni poinformowani – w rozumianym przez nich języku – o swoich prawach i ewentualnych świadczeniach przysługujących im w przyjmującym państwie członkowskim, takich jak dostęp do publicznych służb zatrudnienia, a zwłaszcza jeżeli chodzi o prawa i świadczenia z zakresu zabezpieczenia socjalnego, opieki nad dziećmi, opieki nad osobami, które nie są w stanie żyć samodzielnie, opieki zdrowotnej, możliwości odbywania szkoleń, takich jak kursy językowe, i działalności społeczności lokalnej; uważa, że w celu zapewnienia wyczerpującego charakteru tych informacji w państwach członkowskich należy stworzyć wspólny portal informacyjny dostępny przez Internet;
16. wzywa państwa członkowskie do zlikwidowania przeszkód dla mobilności pracowników poprzez oferowanie kobietom, które podążają za swoimi mężami lub partnerami do innego państwa członkowskiego, odpowiednich usług, takich jak kursy ułatwiające ich integrację z nowym środowiskiem społecznym i kulturowym, np. kursy językowe i zawodowe;
17. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podejmowane przez Komisję, takie jak mechanizm wspierania mobilności kobiet WO.M.EN, i zwraca się do Komisji o rozszerzenie zasięgu projektów mających na celu zwiększanie mobilności zawodowej kobiet;
18. wzywa państwa członkowskie do stworzenia punktów kontaktowych dla mobilnych pracowników wykonujących pracę w domach i opiekunów będących w indywidualnym stosunku umownym z pracodawcami, aby zagwarantować im środki pozwalające na stworzenie sieci, dzięki której będą w stanie uzyskiwać informacje o przysługujących im prawach.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.5.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 30 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Izaskun Bilbao Barandica, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jacek Włosowicz